

i Dagene fra 1.—9. April d. A. De Grunde, som den ærede Ordfører anførte mod Forslaget, være ikke mange; det var i Grunden kun een, nemlig den, at nu havde man anvendt saa mange Penge paa Finansloven til Kunst og Videnskab og lign. Formaal, f. Eks. Restauration af Kirker, at man ikke kunde gaa ind paa at bevilge de 600 Kr. til Danmarks Repræsentation i Rom ved den internationale historiske Kongres. Jeg ved nu ikke, hvorvidt denne Grund virkelig vil kunne gøre sig, naar man dernede maatte savne Danmarks Deltagelse, at man da anførte, at der ingen kom fra Danmark, fordi man herhjemme havde ment, at naar man har restaureret saa mange Kirker, kan man ikke lade Danmark være repræsenteret ved en saadan Lejlighed. Den ærede Ordfører anførte endvidere, at Nyttens af Kongresser i det hele var problematisk. Det kan jo gerne være, at der kan være adskilligt problematisk derved, men det er ikke almindeligt, at vi her i Danmark ikke deltage i saadanne Kongresser, og jeg ved ikke bedre, end at Rigsdagsmændene selv arbejde paa at komme til at deltage i Kongresser. Jeg synes, det er en temmelig vag Grund, den ærede Ordfører nævnte, at der ikke kom nogen Nytte ud af Kongresser. Jeg skal nu nærmere begrunde Ændringsforslaget. Denne internationale historiske Kongres i Rom har længe været paatænkt, og der kom Forespørgsel hertil om, hvorvidt Danmark vilde lade sig repræsentere dernede. Denne Forespørgsel besvarede jeg straks, idet jeg for mit Vedkommende maatte ønske nærmere Oplysning om Kongressens Art, og om hvorvidt andre Lande vilde lade sig repræsentere ved denne Lejlighed og navnlig da vore Nabolande Sverige og Norge. Jeg forespurgte hos disse vore Naboer derom, og der kom det Svar baade fra Norge og Sverige, at de vilde lade sig repræsentere. Jeg mente da ikke, at det paa nogen Maade kunde gaa an, at Danmark ved denne Lejlighed lodes uden Repræsentation, og jeg talte med en Mand, Professor Gertz, om at repræsentere os dernede, idet jeg foreslog Rejseudgifterne til ham, nemlig 600 Kr., hvilket var et meget beskedent Beløb. Forholdet er nu det, at ved denne Kongres lade de fleste Lande sig repræsentere.

Jeg skal nævne dem, som hidtil have meldt sig; jeg tvivler ikke om, at der bliver flere endnu. Hidtil have meldt sig til Deltagelse i Kongressen: Belgien, Frankrig, England, Rusland, Sverige, Norge, Grækenland, Ungarn, Serbien, de forenede Stater, Spanien, Meksiko og Chile, de lade sig alle repræsentere ved Kongressen. Vore Nabolande, Sverige og Norge, lade sig endogsaa meget fyldigt repræsentere, idet de hver sende tre Historikere derned. Forslaget her gaar ud paa, at Danmark skal sende een Mand. Der er sagt, at den Mand, der her foreslaas, egentlig ikke var Historiker. Men jeg tror dog, at han er saa meget Historiker, at han fuldt ud kan repræsentere os dernede. Han er en Mand, der i høj Grad er hjemme i den klassiske Oldtids Historie, men han har ogsaa paa vor egen historiske Forsknings Omraade gjort sig bemærket. Jeg skal saaledes nævne hans Studier over Andreas Sunesøns og Saksos Historie, og hvorledes han som Medlem af Selskabet til Udgivelse af Kildeskrifternes Oversættelse — et gammelt Selskab her — har gjort sig meget bekendt. Han kan sikkert repræsentere os fyldigt og godt dernede. Nu havde jeg ventet, at dette Forslag havde faaet Tilslutning fra alle Sider i Finansudvalget, idet man jo plejer at sige: Danmark er et lille Land, det kan paa mange Omraader ikke følge med, det kan ikke staa paa Højde med de store Lande; navnlig med Hensyn til Militærvæsen og slikt kunne vi jo slet ikke følge med, det vide vi jo alle sammen. Men man plejer tillige at sige, at paa saadanne Omraader som Videnskab og Kunst og Arbejder for kulturelle Fremskridt kan og bør Danmark være med, og Danmark bør ikke blandt Nationerne trække sig tilbage paa disse Felter, thi det bør ikke hedde sig, at Danmark forsvinder, Danmark bør melde sig, hvor det kan. Det plejer man at sige; men naar der saa kommer en Lejlighed, hvor Danmark kan og bør melde sig, vil man ikke gaa med. Og det forundrer mig saa meget mere, som det gælder en historisk Kongres. Thi det har ogsaa i lange Aar været en Tale, som har haft god Klang her, at vi her i Danmark ere et historisk Folk og netop paa Historieforskningens Omraade have indlagt os et smukt Navn. I Højskolekredse navn-